

معلم خوب من

آثار دانشجویان دانشگاه فرهنگیان هرمزگان
(پردیس شهید بهشتی بندرعباس)

www.ketab.ir

ترنمی از واژه‌ها

۱۰

به کوشش موسی خادمی

گردآورنده: موسی خادمی

ناشر: سمت روشن کلمه

مدیر: مسئول: یزاد شهید

مدیر اجرایی: هانا زارعی

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۸۱۹۶-۸۶-۲

ویراستار: نگین محمدیان

صفحه آرا: سعیده زمانی

طراح جلد: هانیه محمودی آبکنار

چاپ اول: زمستان ۱۴۰۳

چاپ و صحافی: پیشگام

شمارگان: ۵۰۰ نسخه

قیمت: ۸۵/۰۰۰ تومان

سرشناسه: خادمی، موسی، ۱۳۵۶. Khademi, Mousa

عنوان و نام پدید آور: معلم خوب من: آثار دانشجویان دانشگاه فرهنگیان هرمزگان (پردیس شهید بهشتی بندرعباس) // به کوشش موسی خادمی.

مشخصات نشر: بندرعباس - نشر سمت روشن کلمه، ۱۴۰۳

مشخصات ظاهری: ۹۸ ص. ۱۴/۵ در ۲۱/۵ س م.

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۸۱۹۶-۸۶-۲

وضعیت فهرست نویسی: فیا

عنوان دیگر: آثار دانشجویان دانشگاه فرهنگیان هرمزگان (پردیس شهید بهشتی بندرعباس).

موضوع: دانشجویان -- ایران -- هرمزگان -- آثار و نوشته‌ها

College student's writings -- Iran -- Hormuzgan (Province)

شناسه افزوده: دانشگاه فرهنگیان. پردیس شهید بهشتی هرمزگان

رده بندی کنگره: PIR۴۰۰۷

رده بندی دیویی: ۸۴۰/۸۹۲۸۳

شماره کتابشناسی ملی: ۹۹۳۳۲۰۱

اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیا

بندر عباس، چهارراه فاطمیه، خیابان شریعتی شمالی، کوچه جاودان ۴.

پشت کلینیک دندانپزشکی مهرگان، ساختمان بارسا، طبقه دوم

۰۷۶۳۲۲۱۰۵۱۷ - ۰۹۱۷۳۶۵۷۰۵۰

Samtiroshan@gmail.com

instagram.com/samt_roshan

www.samteroshan.com

حق چاپ محفوظ است

۹	مقدمه
۱۱	پیش‌گفتار
۱۲	حنظله رحیمی هلری
۱۴	محمد صادق زاهدی
۱۶	علی پررنگ دیرستانی
۱۸	مصطفی ملاحی
۲۰	ابراهیم صیادی
۲۲	عبدالله ایزدپناه
۲۳	علی صادقی
۲۵	نوید عبدی
۲۷	محمد رحمانی
۲۹	هشام احمدزاده
۳۱	محمد روباگیر
۳۳	عبدالشکور خورسند
۳۴	نادر پژدم
۳۵	محمد حسین محمدی مزرعه
۳۷	محمد آسوئیان
۳۹	عبدالرحیم رحیم
۴۱	هاشم روحانی نژاد
۴۳	عرفان رحیمی
۴۴	مسعود موحدی

۴۶	یوسف کارگر
۴۷	عبدالباسط محمدیان
۴۹	فاروق صابری
۵۱	منصور قائد
۵۲	علی زارعی
۵۴	فرهاد فرخی نژاد
۵۵	امیر حسین محمدی
۵۶	ابوالفضل شمس
۵۸	مصطفی زارعی
۶۰	عبدالله دریا
۶۱	کیوان ایران دوست
۶۲	محمد عادل زاده کووی
۶۴	مظفر روی دل
۶۶	امیر حسین شجاع زاده
۶۷	عارف مکرانی
۷۰	محمد جواد فولاد زاده
۷۲	ابوالفضل حاجی عابدی
۷۳	رضا ملایری برجهری
۷۴	محمد مهدی میرزاده کوهشاهی
۷۶	فرزام اخترشمر
۷۷	محمد مهدی بارانی

۷۹	امین معلمی
۸۱	محمد مهرپرور
۸۳	عبدالرحمن براسان
۸۴	احسان نعمت‌نیا
۸۶	علی آذرکیش
۸۷	داوود تاسا
۸۸	آرش مصباحی
۹۰	محمد امین میرزاده کوهشاهی
۹۲	محمد امین افسا
۹۴	شهاب جان بخشی
۹۵	مهدی کریم‌زاده
۹۷	محمد حبیبی

«ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ»

نیک می‌دانیم همه پیشرفت‌های معنوی و مادی جامعه انسانی ریشه در تربیت افراد آن جامعه دارد که از منبع زلال ایمان، معرفت، تعهد و ایثار معلم بهره‌مند می‌شوند. در اهمیت مقام شامخ معلم همین بس که پروردگار متعال نخستین معلم انسانیت است. او که تمامی اسماء را به آدم آموخت و علم آدم الاسماء کَلَّمَهَا.

بدون شک معلمان در فراهم نمودن زمینه بالندگی، متعادل کردن و بالابردن گوهر آدمی نقش ارزنده و بسزایی دارند و هدف آنان تعلیم و ترویج استعدادهای بالقوه آدمی در جهت کمال و قرب الهی می‌باشد.

کلام معلم بصیرت آدمی را افزایش و ارزش‌های والا را در معرض دید او قرار می‌دهد. تلاش معلم، شوق‌ها را به تکاپو وامی‌دارد و رفتارش دل‌ها را خاضع و خاشع می‌نماید. در تجلیل و تکریم مقام شامخ معلم همین بس که امام صادق (ع) فرمودند: تمامی موجودات زمین، ماهیان دریا، و هر کوچک و بزرگی در زمین و آسمان برای معلم خوب، طلب آمرزش می‌کنند.

تعلیم و تربیت از نعمت‌های خداوند متعال است که ابتدا برای انبیاء و اولیاء و سپس برای معلمین ارزانی داشته است. به این جهت معلم بودن از ویژگی‌های انبیاست، پیامبر بزرگ اسلام بزرگ‌ترین معلم جهان بشریت به این ویژگی خود افتخار می‌کردند.

یکی از اصولی که باید در مورد معلم مورد توجه جدی قرار گیرد این است که رسالت آموزش و پرورش فقط سواد خواندن و نوشتن و حساب کردن نیست، بلکه رسالت اصلی آن این است که بتواند به وسیله معلمان انسان‌هایی تربیت کند که احترام، همدلی، همراهی و خوب زندگی کردن را کنار یکدیگر یاد بگیرند.

از آنجایی که شغل شریف معلمی بسیار خطیر و مهم بوده و در اسلام از جایگاه بالایی برخوردار است، در این کتاب با بهره‌گیری از اندیشه دانشجو معلمان پردیس شهید بهشتی دانشگاه فرهنگیان استان هرمزگان، پیرامون معلمینی که نقش بسیار مهمی در رشد فکری و تربیتی دوران تحصیل داشته‌اند پرداخته شده و اینجانب نیز هستی و نیستی و تلاوء عشق به معلمی را در دهه هفتاد و در دبیرستان امام حسن مجتبی (ع) رودان و از اندیشه ناب، اخلاق و رفتار مهربانانه معلم عربی خودم برگرفتم، مدیون این معلم هستم. تا قبل از آن از فراگیری درس عربی نفرت داشتم؛ ولی با رفتار مهربانانه، تلاش دلسوزانه و تعهد صادقانه این معلم ارزشمند در دو سال مانده به پایان تحصیل دبیرستان، آن چنان عشق و هیجان و علاقه به درس عربی در وجودم شعله‌ور شد که نمرات این درس به بالاترین حد رسید و حتی انتخاب رشته تحصیلی کنکور و آینده شغلی من با نگاه پر مهر این معلم دلسوز (محمداقبر موحدی) شکل گرفت که همیشه و همه‌جا قدردان و تلاش و همت والای او هستم و در این ۲۷ سال خدمت خودم در عرصه تعلیم و تربیت استان حتی ذره‌ای از انگیزه معلمی را از دست ندادم و همواره در تلاشم که به تاسی از رفتار و احترام و بهادادن او همواره من هم بهترین معلم بمانم...

ضمناً در پایان بر خود لازم می‌دانم از همکاری ارزشمند سرکار خانم جوادی، مدیر کل امور اجتماعی و فرهنگی استانداری هرمزگان و از رئیس و دانشجویان ساعی دانشگاه فرهنگیان استان هرمزگان (پردیس شهید بهشتی) صمیمانه سپاسگزاری کنم.

پیش‌گفتار

بیش از سی سال گذشته است...

دیگر نیازی نیست که فانوس کوچکم را پر از نفت کنم.

سختی‌ها گذشته است و حال فقط صحنه‌های دلنشین در ذهنم باقی مانده است...

ذهن درهم من پرستهای می‌زند به سال هزار و سیصد و هفتاد و دو

به کلاس درس عربی آقای محمدباقر موحدی

چرخ می‌زند به میان تاروپود موهای سفید او

و ناگه قفل می‌شود به روی لبخندش که آرامش قطره قطره از آن می‌بارید.

مسیر تحول سرنوشت من از همین جا شروع شد...

و تنها می‌دانم همه چیز از آن چیز و آن معلم شروع شد.

دبیرستانی بودم نه بچه درس و مشق

همه چیزم تشویق آن معلم بود.

اگر می‌بینی اکنون معلم

بدان که همه چیزم از آن معلم بود...

موسی خادمی
نامه‌ای برای معلم من

حفظله رحیمی هلری - قشتم

در یکی از روزهای پاییز با هوای تابستانی در روستای هلر جزیره قشتم، دانش‌آموزان در حال رفتن به سمت مدرسه بودند دریغ از آنکه بدانند آقا معلم چه خوابی برایشان دیده است.

آقای سهراب ابراهیمی یکی از معلمان سخت‌کوش و باحوصله مدرسه ابتدایی اتحاد بود. آن روز آمده بود که درس برگی از تاریخ زمین را برایمان تدریس کند. همه بچه‌ها منتظر آقای ابراهیمی بودیم که درس را شروع کند که آقای ابراهیمی گفت: «بچه‌ها! نظرتان چیست که این درس را در جای دیگری تدریس کنیم؟» بچه‌ها هنوز نفهمیده بودند که معلم چه برنامه‌ای دارد تا اینکه آقا معلم گفت: «بچه‌ها قمقمه‌هاتون رو و درارید تا بریم کوه». بچه‌ها خیلی ذوق داشتند؛ چون آقای ابراهیمی اولین کسی بود که در طول این ۵ سال تحصیل از این روش برای تدریس استفاده کرده بود. ما بچه‌ها با شوق و ذوق فراوان و راهنمایی آقا معلم به سمت کوهی که در کنار مدرسه بود رفتیم. بالا رفتن از کمی دشوار بود برای همین آقا معلم حواسش به بچه‌ها بود که اتفاقی برای کسی نیفتد. بعد از اینکه به بالای کوه رسیدیم آقا معلم درسش را شروع کرد و برای اینکه بفهمد که ما درس را یاد گرفته‌ایم یا خیر به بچه‌ها

گفت که بروید و در اطراف خود چند نمونه از چیزهایی که درس داده‌ام را بیاورید.
این روز یکی از روزهای به یادماندنی برای من بود به حدی که هم اکنون هم از نوشتن
این متن خوشحال هستم.
آقای ابراهیمی هر کجا که هستی خوشحال و سربلند باشی.

www.ketab.ir